

چکیده

مقدمه: محیط دندانپزشکی برای بیماران بسیاری محیط اضطراب‌آوری است که عواملی مانند ترس از تزریق بیحسی و سابقه درمان‌های دردناک را می‌توان برای آن ذکر کرد. هدف این مطالعه بررسی اثر موسیقی بر اضطراب بیمار از طریق اندازه‌گیری کورتیزول بزاق بود.

مواد و روشها: در این کار آزمایی بالینی ۶۰ بیمار مراجعه کننده برای ترمیم دندان که به روش تصادفی به دو گروه ۳۰ نفره تقسیم شدند، مورد بررسی قرار گرفتند. در گروه مداخله، موسیقی بی‌کلام به انتخاب خود بیمار حین معالجه به‌کار برده شد و در گروه شاهد معالجه بدون موسیقی انجام گردید. بزاق همه موارد شاهد و کنترل قبل، میانه درمان و بعد از ترمیم دندان، جمع‌آوری و جهت تعیین غلظت کورتیزول آن به آزمایشگاه ارسال شد. میزان کورتیزول بزاق به روش الایزا توسط کیت اختصاصی کورتیزول سنجیده شد. در این مطالعه میزان تغییرات کورتیزول در گروهها توسط آزمون ANOVA measure سنجیده شد. سطح معنی‌دار در این مطالعه $p\text{-value} > 0/05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: میزان غلظت کورتیزول دو گروه در ابتدای کار تفاوت معنی‌داری نداشت ($P=0/45$). ولی در میانه کار و پایان کار ترمیم غلظت کورتیزول در گروه مطالعه به طور معنی‌داری کاهش پیدا کرد (به ترتیب $(P=0/018)$ و $(P=0/001)$). بین جنس و سن با غلظت کورتیزول رابطه معناداری وجود نداشت.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که میزان کورتیزول بزاق افراد مطالعه با گوش دادن به موسیقی مورد علاقه در طی درمان تا پایان آن به صورت معنی‌داری کاهش یافت که خود نشانگر کاهش اضطراب در افراد مطالعه می‌باشد.

کلمات کلیدی: اضطراب، موسیقی، کورتیزول